

РЕШЕНИЕ

№ 931

гр. София, 14.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 25.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4272** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано по жалба на И. Б. Г., Г. В. К., Е. Х. П., Р. Р. К., И. Б. В., С. Ц. Цветарски, М. Б. Л., Т. Н. П. и С. С. К. срещу Заповед № РА 50-120 от 8.02.2022г на Главния архитект на СО, с която на основание Заповед № СОА-21-РД09-455/22.03.2021 г, на кмета на Столична община, чл. 135 ал.3 ЗУТ, чл. 134, ал.1 т.1, предл второ във връзка с ал. 2, т.6 от ЗУТ, чл. 14 ал.3 т.1 и ал.4 ЗУТ и чл. 81 ал.1 и 3 от ЗУТ, устройствена категория по т.11 от Приложение към чл. 3 ал.2 ЗУЗСО е РАЗРЕШЕНО да се изработи проект за ПУП-изменение на план за регулация /И./ в териториален обхват : УПИ XI -7а, кв 538 по отношение на ПИ 68134.407.999 по КККР на район О. и изменение на план за улична регулация между о.т. 92 и о.т. 94 с цел създаване на задънена [улица].999 , м ГГЦ Зона Г-12, район О..Посочено е проектът да се изработи при спазване на задължителни предписания на отделите в Н., изрично конкретизирани в т.2.

Твърдят процесуални нарушения и материална незаконосъобразност. Не били изразявали съгласие за започване процедура по изменението, не била спазена формата на акта. Оспорената заповед не била публикувана. Обосновават подробни доводи, че с оспорения акт се създавало недопустимо по закон разположение на съществуващи сгради и се създавали УПИ с лице и повърхност под минимално установените по закон за определените с плана за застрояване на тези имоти характер и начин на застрояване. Нямало да бъде възможно спирането и паркирането по ул М.

Д..Молят оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна.Подробни доводи излагат в писмени бележки.

Ответникът – Главен архитект на СО, чрез процесуалния си представител в съпроводително писмо, в с.з. и в писмени бележки оспорва жалбата като неоснователна.

Заинтересованите страни К. Т. С. и Кметът на район О., чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмени бележки оспорват жалбата и молят да се отхвърли като неоснователна.

СПП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства ,доводите и възраженията на страните и ги обсъди в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по искане на кмета на район О. с писмо от 21.06.2021г като упражняващ правата на собственост на СО на територията на район О. върху 34 / 100 идеални части от ПИ 68134.407.999. Към заявлението въз основа на което е стартирало административното производство е приложена и молба от К. С. като заинтересовано лице по см на чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ-собственик на 66/ 100 идеални части от същия ПИ 68134.407.999. Поискано е процедиране на промяна в ПУП с цел обособяване на две самостоятелни УПИ, а именно разделяне на УПИ XI-7а с цел образуване на две УПИ XXV и УПИ XXVI в обхвата на ПИ 68134.407.999 по КККР на район О. кв.538 м ГГЦЗона Г-12 и изменение на план за улична регулация между о.т. 92 и о.т. 94 с цел създаване на задънена [улица] /нова/ до о.т. 94б /нова/ за осигуряване на транспортен достъп до вътрешен новообразуван УПИ като задънената [улица].999, м ГГЦ Зона Г-12, район О..

Заявлението ведно с приложенията е разгледано от отделите на Н. /Устройствено планиране, Благоустройствени дейности и дирекция „Правно-нормативно обслужване“ /.

На 8.02.2022 г. главният архитект на СО е издал оспорената в настоящото производство заповед, като е залепено уведомление за издаването ѝ на адреса на [улица] на информационното табло в администрацията на район О. /видно от протокол за залепване на уведомление на л. 29 от делото/.

Жалбоподателите И. Б. Г., Г. В. К., Е. Х. П., Р. Р. К., И. Б. В., С. Ц. Цветарски, М. Б. Л., Т. Н. П. /без С. С. К./ се легитимират въз основа на представените документи за собственост като собственици на самостоятелни обекти в сградите разположени в УПИ XI -7а, кв 538 /ПИ 68134.407.999. При тези данни, като носители на ограничени вещни права – права на строеж, собственици на апартаменти в сграда намираща се в имот, предмет на самия план безспорно попадат в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 131, ал.2 т.1 вр с ал.1 от ЗУТ. С. К. като собственик на 1/ 2 ид.ч. от дворно място на [улица], заедно с 1/ 2 ид.ч. от масивна двуетажна сграда- ПИ 68134.407.998, представляващ УПИ XVI-7, а сградата е с идентификатор 68134.407.998.2 ,не попада в кръга на заинтересованите лица по см. на чл. 131 ЗУТ. /л. 5 и л. 17 от заключението на в.л./. Жалбата в частта подадена от С. К. следва да се остави без разглеждане, а производството в тази част- прекрати.

Съдът е изложил доводи в определението си от 14.07.2022г /л. 170 от делото/ поради които приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок за оспорване по чл. 215 ал.4 от ЗУТ /които намира за ненужно да повтаря/.Жалбата

следва да се разгледа по основателност.

По делото е изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена досежно фактическите установявания и която ще коментира по-долу при излагане на правните изводи.

Налице е активна процесуална легитимация за оспорване на процесния акт от жалбоподателите /без С. К./ като собственици на самостоятелни обекти в сграда и идеални части от сграда 68134.407.999. 1 разположена в процесния УПИ XI -7а, кв 538 /ПИ 68134.407.999 и носители на ограничени вещни права – права на строеж. Въпросът за спазена процедура и компетентност на административният орган по чл. 135 ЗУТ е относим към произнасянето по основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, визирани в чл.146 от АПК - дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и с целта на закона. Липсата на която и да е от предпоставките за законосъобразност на административния акт води до незаконосъобразност на акта и е основание за отмяната му.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му съгласно § 1 ал.3 от ДР на ЗУТ правомощия, видно от т.1.27 от заповед № СОА21-РД09-455/ 22.03.2021г на Кмета на Столична община. / л.18 и сл./ в предвидената от закона форма.

Противно на доводите в жалбата, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на оспорващите страни и да са препятствали възможността им адекватно да я организират. Дали процедурата чл. 135 ал. 7 от ЗУТ според който заповедите по ал. 3 и 5 се съобщават на заинтересованите лица по чл. 131 по реда на чл. 124б, ал. 2 и се публикуват в Единния публичен регистър по устройство на територията по чл. 5а. е приложена правилно, не следва да се обсъжда, тъй като жалбоподателите са реализирали правото си на обжалване на заповедта, по повод което е образувано и настоящото съдебно производство, не са лишени от възможността да организират защитата си и да представят доказателства в подкрепа на твърденията си. Дори и да се приеме, че заповедта не е публикувана в Единния публичен регистър то това не е съществено процесуално нарушение, водещо до отмяна на заповедта само на това основание, тъй като жалбоподателите в жалбата си излагат всички доводи и аргументи против установяванията и в резултат на служебното начало съдът е длъжен да ги обсъди и провери акта на всички основания по см на чл.168 АПК вр с чл.146 АПК. Съобщаването на заповедта има отношение единствено към срочността на жалбата. Жалбата е приета за подадена в срок /изложени мотиви в определение от 14.07.2022г, л. 170 от делото/.

Преди всичко съдът намира за необходимо да отбележи следното: В случая не се касае за разрешение за изработване на проект за ПУП, а за разрешение за изработване на проект за изменение на вече одобрен ПУП на основание чл. 135, ал. 3 от ЗУТ. Касае се за мотивирано предписание по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, което е административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол. Съгласно чл. 135, ал. 1 от ЗУТ "Лицата по чл. 131 могат да правят искания за изменение на устройствените планове с писмено заявление до кмета на общината", а

съгласно ал. 2 на разпоредбата "Когато искането е за изменение на подробен устройствен план, към заявлението се прилага скица с предложение за изменението му". Това е предварителна процедура, при която се разрешава изработването на проект за ПУП, дори не е необходимо да е посочено основанийето за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ.

В настоящата хипотеза е направено искане по чл. 135, ал. 1 с представена скица - предложение по ал. 2 на разпоредбата, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. При наличие на тези предпоставки следва да се издаде положителен акт. / Виж Р № 12095 ОТ 25.11.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 6132/2021 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 9737 ОТ 25.06.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 217/2019 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 7186 ОТ 31.05.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 1278/2018 Г., II ОТД. НА ВАС, Р № 5786 ОТ 19.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 9416/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/.

В случай когато предмет на оспорване е Заповед с която се разрешава изработването на проект за изменение на ПУП съдът няма задължение да изследва по същество наличието на материалноправните предпоставки на посочените в заповедта правни основания за разрешаване изработването на проект за изменение на ПУП-ПР, дали е на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 или е по чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. Това е предмет на проверка в следващия етап от развитие на административното производство, когато бъде издадена заповед за одобряване на проект за изменение на ПУП-ПР. В този предварителен етап, който подготвя същинското производство по изработване на проект за изменение на ПУП, предмет на проверка са обстоятелствата по чл. 135, ал. 1, 2 и 4 ЗУТ, а именно: заявлението за изменение на ПУП подадено ли е от заинтересовани лица по чл. 131 ЗУТ, към него има ли приложена скица с предложение за изменение на ПУП-ПР, има ли становище от главния архитект на общината по това искане, спазени ли са устройствените показатели за застрояване на имота /при изменение на ПУП-ПЗ/, съобразно зоната по одобрения ОУП на СО. Правното основание не е задължителен елемент, но органът може да го посочи като изискване при изработване на проекта за ПУП. /В този смисъл Р № 10897 ОТ 28.10.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 7304/2021 Г., II ОТД. НА ВАС/. В предварителната процедура по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ се извършва преценка за съответствие на разработката с правилата и нормативите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв има, а не с конкретните изисквания по чл. 134, ал. 1 и ал. 2 ЗУТ, послужили като основание за издаване на окончателната заповед за одобряване или за отказ от изменение на ПУП. Това е предварителна процедура, при която не е необходимо да е посочено основанийето за исканото изменение по чл. 134 от ЗУТ. В тази процедура се проверява дали е искане по чл. 135, ал. 1 от ЗУТ или служебно задание по ал. 5, представена ли е скица – мотивирано предложение за изменението, както и се прави преценка за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място, ако такъв е наличен. /Виж Р 11841 от 20.12.2022г по адм д 8744/ 2021г на ВАС/

В случая процедурата е започнала по искане лице по чл.131 от ЗУТ. /чл. 135 ал.3 вр с ал.1 ЗУТ/ от кмета на район О. като заинтересовано лице по см. на чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ като упражняващ правата на собственост на СО на територията на район О. върху 34 / 100 идеални части от ПИ 68134.407.999. Към заявлението въз основа на което е стартирало административното производство е приложена и молба от К. С. като заинтересовано лице по см. на чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ- собственик на 66/

100 идеални части от същия ПИ ПИ 68134.407.999. Поискано е процедиране на промяна в ПУП с цел обособяване на две самостоятелни УПИ, а именно разделяне на УПИ XI-7а с цел образуване на две УПИ XXV и УПИ XXVI в обхвата на ПИ 68134.407.999 по КККР на район О. кв.538 м. ГГЦЗона Г-12 и изменение на план за улична регулация между о.т. 92 и о.т. 94 с цел създаване на задънена [улица] /нова/ до о.т. 94б /нова/ за осигуряване на транспортен достъп до вътрешен новообразуван УПИ като задънената [улица].999, м ГГЦ Зона Г-12, район О..

Преди всичко във връзка с направеното в хода на съдебното производство възражение , че идеални части от ПИ 68134.407.999 имало и трето лице, следва да се посочи, че нормата на чл. 135, ал. 1 ЗУТ не поставя като условие заявлението с искане за разрешаване на изработване на изменение на ПУП да бъде подадено от всички заинтересовани лица. Както беше посочено и по – горе, не е необходимо на този етап да се посочва и правното основание, на което впоследствие, след получаване на разрешението, ще бъде процедирано изменението. Това правно основание сред които е и посоченото като основание в процесната заповед чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, следва да се посочи и да бъдат представени доказателства за наличието му едва на следващия етап, а именно при изработване и одобряване на изменението на ПУП, но не и на етапа на разрешаване за изработването. В настоящият случай това основание било по чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ, било по чл. 134, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 ЗУТ, следва да се посочи и да се ангажират доказателства за наличието му на следващия етап от процедурата, а именно - одобрение на изменението. / В този смисъл Р № 12095 ОТ 25.11.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 6132/2021 Г., II ОТД. НА ВАС и др. /. Липса на предпоставката по чл. 134, ал. 2, т. 6 от ЗУТ, /във връзка с изрично направеното възражение на жалбоподателите, че не са давали съгласие за започване процедура по изменение/, а именно липса на съгласие на всички заинтересовани страни за разрешаване на изменението, е неотнормимо към производството по издаване на заповед по чл. 135, ал. 3 от ЗУТ за разрешаване на изменение на ПУП по изложените по - горе съображения, че се касае за едно предварително производство, като наличието на основанията за изменение на ПУП ще бъдат изследвани при издаването на заповед за одобрението на изменение на плана. /Р № 9737 ОТ 25.06.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 217/2019 Г., II ОТД. НА ВАС/.

Съдът констатира, че липсва становище по чл.135, ал.4 т.1 от ЗУТ от главния архитект, но това не рефлектира върху законосъобразността на градоустройствената процедура, защото процесната заповед е издадена именно от главния архитект на СО, въз основа на предоставени му функции по ЗУТ, тоест заповедта е издадена от същия орган който съгласно цитираната разпоредба следва да даде становище.

В случая с мотивираното предложение се иска разделяне на УПИ XI-7а с цел образуване на две УПИ XXV и УПИ XXVI в обхвата на ПИ 68134.407.999 по КККР на район О. кв.538 м ГГЦЗона Г-12 и изменение на план за улична регулация между о.т. 92 и о.т. 94 с цел създаване на задънена [улица] /нова/ до о.т. 94б /нова/ за осигуряване на транспортен достъп до вътрешен новообразуван УПИ като задънената [улица].999, м ГГЦ Зона Г-12, район О.. Направено е искане по чл. 135, ал. 1 с представена скица - предложение по ал. 2 на разпоредбата, като преценката е за съответствие на предложението с правилата и нормите по устройство на територията, както и с ОУП на населеното място. Каза се по-горе че, при наличие на тези

предпоставки следва да се издаде положителен акт. Административният орган е преценил, че са налице посочените предпоставки и е издал оспорената заповед. В случая обаче, видно от приетата СТЕ, чиито фактически установявания съдът кредитира като обективни и компетентно дадени, изменението на ПУП, за което е поискано разрешаване, НЕ съответства както на изискванията за устройство на територията, така и на ОУП на С.. Вещото лице е установило, че предложението за изменение на плана за регулация предвижда разделяне на УПИ XI-7а с площ от 802 кв.м. на две УПИ XXV с площ от 409 кв.м. и УПИ XXVI с площ от 328 кв.м. и тупик от о.т. 94А до о.т. 94Б с площ от 65 кв.м. /л. 11 от заключението/. Устройствените показатели за новите УПИ са следните: за УПИ XXV с площ от 409 кв.м. и сграда в него със застроена площ-114 кв.м. на три етажа плюс използваем таван, плътността е 28%, кинт-1.11, за УПИ XXVI с площ от 328 кв.м и сграда в него със застроена площ-221 кв.м. на 5 етажа, плътността е 67%, а кинт 3,37 при допустим кинт -3,5. /л. 11 от СТЕ/. При съпоставяне с допустимите по ОУП показатели - макс.плътност на застрояване-60% и макс кинт 3,5, показателите за плътност на застрояването на УПИ XXVI надвишават нормата. Има несъответствие с изискванията на ОУП. /л. 12 от заключението, първи абзац/. За да се постигнат изискваните по ОУП показатели следва проектен УПИ XXVI да има площ най-малко 368 кв.м., тоест предвидената му площ да се увеличи с 40 кв.м. за сметка на проектен УПИ XXV. /л. 12 от заключението на в.л. и заявено от него в с.з. на 25.01.2023г./ Вещото лице е категорично, че са налице несъответствия с ОУП на СО по отношение плътността на застрояване в новопредлаганите УПИ. /л. 17 от заключението/. С процесното разрешаване изработване проект за изменение на ПУП има разминаване с устройствените показатели. Ирелевантно за преценка законосъобразността на процесната заповед, предвид посочените по-горе условия предмет на проверка по чл. 135 ЗУТ, е че констатираните несъответствия могат да бъдат отстранени на следващия етап, а именно при одобряването на изменението на ПУП. Актът с който се одобрява проекта за изменение ПУП подлежи на самостоятелна преценка за законосъобразност. Вещото лице е констатирало също и несъвпадане на материализираните на място граници с разположението на вътрешните регулационни линии по действащия регулационен план. Следователно, обосновава се извод, че предложението, по което се иска разрешение за изработване на изменение на ПУП не съответства на допустимите параметри по ОУП. Параметрите на предложението не съответстват на изискуемите съгласно ЗУТ, на ОУП / нарушение чл. 103, ал. 4 ЗУТ и чл. 104, ал. 1 от ЗУТ, поради което оспорената заповед е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

Относно разноските:

Въпреки изхода на спора, на жалбоподателите представлявани от адв. А. не следва да се присъждат разноски, тъй като претенцията за присъждане на разноски е заявена едва с писмената защита. Адв. А. не е

направила искане за присъждане на разноси до приключване на устните състезания по делото. В проведеното съдебно заседание на 25.01.2023 г. липсва искане за присъждане на разноси от адв. А.. Съгласно т. 11 от Тълкувателно решение № 6/2013 г. по т. д. № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС страните не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса, след приключване на последното заседание по делото пред съответната инстанция. Тази забрана обезпечава приложението на основни принципи на съдебния процес - равенството на страните, равно право на защита и състезателност, установени с чл. 8 и 9 от ГПК. Самата писмена защита не е продължение на устните състезания, тъй като тя само обективира това, което страната е изложила устно пред съда. Даването на възможност за по-точно обосноваване на разбирането ѝ по приложението на закона, не променя характера на съдебните прения, нито ги прави писмени. Представянето на писмена защита, така както е установено с чл. 149, ал. 3 от ГПК, не може да бъде разбирано разширително, т. е. да бъде възможност за връщане на приключила вече фаза на процеса - тази, в която могат валидно да бъдат правени искания, с които се сезира съда. Следователно с писмената защита не могат да бъдат предявени процесуално валидно искания за присъждане на разноси, съответно за техния размер. Макар и акцесорна, претенцията за разноси съставлява искане, свързано със спорния предмет, което следва, също като него, да бъде заявено до приключване на съдебното заседание, с което приключва делото пред съответната инстанция /така напр. Решение № 6760 от 7.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 8447/2015 г., V о. /. В обобщение на изложеното, претенцията за разноските в представена по делото по реда на чл. 149, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК писмена защита не представлява изпълнение на изискването по чл. 80 от ГПК /така и Решение № 452 от 15.01.2016 г. на ВАС по адм. д. № 1528/2015 г., VII о. /.

С оглед изхода на спора на ответника не следва да се присъжда юриск. възнаграждение.

Предвид изхода на спора и по изложените по-горе съображения за несвоевременно заявена претенция, то на заинтересованата страна Кмет на район О. също не следва да се присъжда юриск възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 17467/ 11.05.2022г срещу Заповед № РА 50-120 от 8.02.2022г на Главния архитект на Столична община в ЧАСТТА подадена от С. С. К..

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.№ 4272 по описа за 2022г. на Административен съд София-град, II отд, 68 състав В

ГОРЕПОСОЧЕНАТА ЧАСТ.

ОТМЕНЯ Заповед № РА 50-120 от 8.02.2022г на Главния архитект на СО.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд, а в частта имаща характер на определение в 7 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: